

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: a) **M. Č.**, b) **D. Č.**, oba zastoupeni Mgr. Ing. Lindou Švancarovou, advokátkou se sídlem Kobližná 47/19, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2024, č. j. MMB/0038002/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 3. 2026, č. j. 29 A 24/2024-48, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce a) **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyně b) **je povinna** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Dne 10. 8. 2016 podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) žádost o dodatečné povolení stavby. Úřad městské části města Brna, Brno – Královo Pole, odbor územního a stavebního řízení (dále jen „stavební úřad“), usnesením ze dne 10. 8. 2021 žádosti nevyhověl, což potvrdil žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2021. Ačkoli stavební úřad v minulosti souhlasil s provedením ohlášeného záměru – změny stavby objektu pro rodinnou rekreaci ev. č. 102 na pozemku p. č. XA v k. ú. X (dále jen „stavba“), ten byl odlišnou stavbou než

objekt, k němuž stěžovatelé žádali dodatečné povolení stavby. Žalobu stěžovatelů proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl rozsudkem ze dne 12. 6. 2024, č. j. 29 A 29/2022-161. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) rozsudkem ze dne 17. 1. 2025, č. j. 5 As 191/2024-33, zamítl kasační stížnost stěžovatelů proti rozsudku krajského soudu. Následnou ústavní stížnost stěžovatelů odmítl Ústavní soud jako zjevně neopodstatněnou usnesením ze dne 3. 4. 2025, sp. zn. II. ÚS 873/25.

[2] V posuzované věci jde o opětovnou žádost stěžovatelů o dodatečné povolení stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“), a žádost o povolení výjimky z obecných požadavků na výstavbu. Obě žádosti, které stěžovatelé podali dne 17. 1. 2023, stavební úřad rozhodnutím ze dne 18. 8. 2023, č. j. BKPO/021311/2023/2300/JAND, zamítl. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání stěžovatelů a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. Oproti stavu z řízení o předchozí žádosti o dodatečné povolení stavby se stavba nezměnila, a tudíž nadále nesplňuje požadavky dané územním plánem pro výstavbu v území. Požadovaná výjimka není pro daný pozemek použitelná. Žalovaný konstatoval, že stavba je nelegální „novostavbou“.

[3] Krajský soud napadeným rozsudkem žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Shrnul v něm relevantní judikaturu, z níž vyplývá, že výjimka by měla být udělována pouze výjimečně a neměla by popírat ustanovení, jehož se týká. Soudní přezkum je pak ovlivněn tím, že na udělení výjimky není právní nárok a rozhodnutí je výsledkem správního uvážení. Krajský soud souhlasil se žalovaným v tom, že ustanovení, z něhož stěžovatelé žádali výjimku, na stavbu nedopadá. Jeho předmětem je toliko vedlejší stavba na pozemku, nikoli stavba hlavní, o kterou jde v posuzované věci. Krajský soud uzavřel, že úvaha správního orgánu ohledně výjimky nevybočila z mezí správního uvážení. Stran dodatečného povolení stavby krajský soud neshledal důvod odchýlit se od svých úvah vyslovených v rozsudku o předchozí žalobě, které byly aprobovány Nejvyšším správním soudem i Ústavním soudem. Žádné zásadní změny skutkových či právních okolností, které by měly vést k jinému posouzení, stěžovatelé netvrdili. Krajský soud proto žalobu zamítl.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku

[4] Stěžovatelé proti rozsudku krajského soudu brojí kasační stížností. Současně navrhují, aby jí byl přiznán odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Tvrdí, že jím hrozí zahájení řízení o odstranění stavby, případně pokračování již vedeného řízení, jehož výsledkem může být nařízení odstranění stavby. Realizace takového rozhodnutí by vedla k nevratnému zásahu do jejich vlastnického práva. Újma jiným osobám nebo veřejnému zájmu nehrozí, neboť stavba je již dokončena a správní orgány samy netvrdí, že by ohrožovala jakýkoli významný veřejný zájem. Dočasné zachování stávajícího stavu nepředstavuje nepřiměřený zásah do veřejného zájmu. Naopak umožňuje předejít nevratným následkům pro případ důvodnosti kasační stížnosti. Na návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelé setrvali i v doplnění kasační stížnosti, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 22. 4. 2026.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil, přestože mu k tomu byl poskytnut prostor.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně. Soud podle § 73 odst. 2 s. ř. s. na návrh stěžovatele po vyjádření žalovaného usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jsou-li splněny tři podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, musí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[8] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Odkladný účinek lze přiznat pouze vůči soudnímu rozhodnutí, vůči němuž směřuje kasační stížnost, případně proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž směřovala žaloba.

[9] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní. Je na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [25]).

[10] V posuzované věci rozhodnutím žalovaného nebyla dodatečně povolena stavba, kterou stěžovatelé bez stavebního povolení vystavěli, a dodatečně se snaží o její legalizaci. Správní rozhodnutí tak v posuzované věci směřuje k zachování existujícího skutkového a právního stavu, zatímco o změnu usilují stěžovatelé. V návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spatřují hrozbu toliko v zahájení řízení o odstranění stavby, případně pokračování již vedeného řízení, jehož výsledkem teprve může být nařízení odstranění stavby. S ohledem na obecnost, s jakou byl návrh stěžovatelů odůvodněn, není ani zřejmé, zda již bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Samo vedení řízení o odstranění stavby ale nelze považovat za závažnou hrozbu.

[11] Ohledně hrozícího odstranění stavby Nejvyšší správní soud uvádí, že jde o následek rozhodnutí žalovaného, které dosud nebylo vydáno, nikoli rozhodnutí, proti kterému brojí v tomto řízení. Nejde tudíž o závažnou a reálnou újmu spojenou s rozhodnutím žalovaného. Újma spočívající v odstranění stavby je v tuto chvíli pouze hypotetická. Lze dodat, že proti případnému rozhodnutí o odstranění stavby by se stěžovatelé mohli bránit žalobou a s ní případně spojit návrh na přiznání odkladného účinku (srov. usnesení NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 136/2021-21, odst. [8]).

[12] V posuzované věci tak není odůvodněn již závěr, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, jehož se návrh týká, pro stěžovatele znamenal újmu. Již proto Nejvyšší správní soud podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek (výrok I.) a dalšími podmínkami pro jeho přiznání se nezabýval. Tímto usnesením se nijak nepředjímá, jakým způsobem rozhodne Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti stěžovatelů.

[13] Nejvyšší správní soud uložil každému ze stěžovatelů povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku. Tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS). Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou k citovanému zákonu, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[14] Soudní poplatek lze zaplatit buď na pokladně soudu, nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: **1090404726**. Jelikož povinnost zaplatit soudní poplatek je stanovena více účastníkům řízení, závazný specifický symbol pro **žalobce a) je: 1**, závazný specifický symbol pro **žalobkyni b) je: 2**.

[15] Nebude-li soudní poplatek včas zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu